

Imatge de Sant Jaume

Sant Jaume de Frontanyà

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Imatge situada al pilar esquerra de l'àbsis central a l'interior de l'església de Sant Jaume de Frontanyà.
Emplaçament	Nucli urbà de Sant Jaume de Frontanyà.
Alçada:	1075
Coordenades:	
Latitud:	42.18722
Longitud:	2.02432
UTM Est (X):	419433
UTM Nord (Y):	4671024

Classificació

Número de fitxa	08216 - 72
Àmbit:	Patrimoni moble
Tipologia	Objecte
Estil / època:	Modern Popular
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Petites marques d'erosió a la mà esquerra i en diferents parts de la túnica.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada accessible
Titular:	Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA
Fitxes associades:	
<u>Sant Jaume de Frontanyà</u>	
Autoria de la fitxa	Lluïsa Vilalta Pérez
Data de registre de la fitxa:	dc., 09/03/2022 - 00:59

Descripció

La imatge de Sant Jaume és una talla de guix i ferro de grans dimensions: aproximadament 2 m. d'alçada, per 0,5 m. d'amplada i 0,5 m. de fondària, situada en una base quadrada a gran alçada, emmarcant l'àbsis central per la part esquerra. L'obra sembla que conserva la policromia original. Presenta l'apòstol en una posició erecte, vestint una túnica fins als peus de color terrós, un barret amb una petxina a la part central i una aureola de metall que el corona. Destaca per portar els cabells llargs i barba, amb una actitud plàcida i contemplativa. A la mà dreta subjecta un bastó de ferro amb una carbassa d'aigua al capdemunt, mentre que a la mà esquerra porta un pergami a l'alçada del pit.

Història

La representació de Sant Jaume com a peregrí comença a desenvolupar-se a l'època romànica, un segle de gran auge del Camino de Santiago. Així, espontàniament neix una nova concepció iconogràfica que identifica la figura de Sant Jaume amb els peregrins que acudeixen al seu santuari a Compostel·la.

Durant la seva vida, es diu que Sant Jaume deambulava pels camins de la Hispània medieval evangelitzant la població, tot suportant-se amb un bordó, un bastó alt que porten els peregrins, portant una carbassa d'aigua, un barret i una bandolera, adornant-se amb alguna petxina. L'únic element que el diferencia d'un peregrí medieval és el llibre que porta a les mans, que li atorga la categoria d'apòstol evangelitzador.

El sermó *Veneranda dies* del llibre I del *Calixtino*, la font escrita de referència per interpretar l'iconografia xacobeà, presenta el bordó en el que el peregrí es recolza, com si fos el seu tercer peu, simbolitza la Santíssima Trinitat, mentre que la petxina és el símbol de les bones obres que cada peregrí ha de dur a terme durant el seu viatge al santuari de Compostel·la.

